

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro.} 149.

16. Września 1816.

Wiadomości krajowe.

Z *Wiedzia* d. 5. *Września*. — N. Césarz i Król, w dowód przyjaźni i szczególniejszego zaufania swojego, raczył właścicielem wakującego teraz pułku piechoty Nassau-Usingen mianować Jego Królewic. Mość Ruzyna i Zięcia swojego Xiążęcia Leopolda obu Sycylii, zaś drugim właścicielem pułku tego, Barona Tomassich Marszałka-Porucznika polnego, i wojskowo-cywilnego Gubernatora Dalmacyi.

Wiadomości zagraniczne.

Kraie Barbaryjskie.

Według najnowszych wiadomości z Hiszpanii pod d. 16. Sierpnia, płynęła kilkoma dniami wprzód, flotta Admirala Exmoutha, przeznaczona przeciwko Algierczykom, ciągnąca morską pod Gibraltarem.

Eskaadra Hollenderska pod sprawą Admirala van der Capellen stała przy końcu Lipca w zatoce pod Gibraltarem. Admirał ten, tak się wyraża Gazeta Leydeńska wzbudził w Algierczykach takie poszanowanie dla siebie, iż się nie ważyli, przez całe lato, pokazać na morzu. Gdy spostrzeżono ostatnim razem eskaadrę Hollenderską przed Algierem, cała marynarka Algierska stojąca podówczas za groblą portową, obróciła ze sprzętów okręty swoje.

Jedna Tartana Sardyńska, opuściwszy Algier d. 29. Lipca, przyłynęła do Genui z tą wiadomością; że Dey tameczny, nie chciał żadnym sposobem puścić z Algieru Konsula Angielskiego. Pracowano z natężeniem około miejsc obronnych, lecz spodziewają się Algierczykowie, iż Anglicy nie uderzą na nich tak zapalczywie, iak wielu mniemają.

Wielka Brytania.

Dnia 17. Sierpnia przyłynął do Portsmouth Wschodnio-Indyjski okręt wojenny (sloop) *Hecate* pod Kapitanem Matthews, który d. 20. Marca odbił od wyspy Ceylon.

a d. 30. Czerwca wypłynął z zatoki S. Heleny, z ład przywiózł wiadomości o iedenastu dni późniejsze od owych, które nadeszły były przez Admirala Cockburna na okręcie Northumberlandzie. Według tych wiadomości wychodził Bonaparte rzadko kiedy na przechadzkę, nie przekraczał nigdy wyznaczony sobie granicy, i zdawał się mieć większą odrazę od przybyłych niedawno z Admiralem Sir P. Malcolmem Kommissarzy sprzymierzonych Mocarstw, którzy go odwiedzali, aniżeli od Officerow Angielskich, którym dojad tylko samym podlegał. Sir Hudson Lowe rozkazał, ażeby Officer będący na straży, przekonywał się osobiście zawsze o tém, czyli więzien jest w bezpieczeństwie, i odwiedzał go tym końcem co sześć godzin tak we dnie, iak w nocy.

Według Gazety Londyńskiej dworskiej z d. 17. Sierpnia, odroczone tymczasem Parlament z dnia 24. Sierpnia na dzień 4. Listopada; nie podpada jednak żadnej wątpliwości, że po upłynieniu tego terminu, nastąpi znowu (iak zwyczaj) nowe odroczenie.

Hiszpania.

Gazet Francuzka de France donosi z Madrytu d. 12. Sierpnia, co następuje: Dniś spodziewają się tu Króla. Na cały drodze, którą Jego Królewska Mość iechał, widziano nadzwyczajny zapal dla Jego Najjaśniejszey osoby. W różnych miejscach wyprzedzał lud konie od powozu, ażeby sam ciągnął.

Baron Zuilen de Nijewelt nadzwyczajny Posel i pełnomocny Minister Króla Niderlandzkiego, miał zaszczyt d. 8. Sierpnia złożyć Jego Królewskiej Mci w Guadalaxarze, pełnomocnictwo swoje.

Zapewniają, że Don Lardizabal był Minister Indyjski, skazany na wygnanie do Walladolidy, gdzie zastawać miał pod dozorem Jenerała-Kapitana także Prowincyi, zawieszony został do cytadelli Pampelońskiej.

Biskup z Cuenzy uczynił Królowi podarunek z miliona Realów, na zaspokojenie najpilniejszych potrzeb krajowych.

Wszystkie prawie Klasztory różnych Zakonów w Hiszpanii, przyprowadzone są już do dawnego stanu.

Według listu z S. Maria pod Kadycem z d. 26. Lipca, zgromadzone już były po największej części wojska, należące do nowej wyprawy przeznaczanej do Ameryki południowej. Jenerał Odonell Hrabia Abisbal, mianowany jest Dowodcą tej wyprawy, która składa się ma z pięciu batalionów piechoty każdy po 1000 ludzi, z 600 Artyllerzystów z 50 działami, z 2000 jazdy, i szerepów kilku pułków, które w Ameryce utworzonymi być mają.

Francya.

Oczekiwano dotąd, według jakich oznaczeń ustanowionym być ma los ostateczny Zakonu Maltańskiego. Teraz słychać, że Zakon ten zostanie w tym stanie w jakim się teraz znajduje, i że dopuszczają tego, aby członki jego powoli wymarły. Piastujący dostojństwa Zakonu mają dożywotnie zatrzymać swoje dotychczasowe dochody i inne korzyści; otwierające się Kommandorstwa mają być nadawane owym Kawaleróm orderu, którzy uczynili profesye, a przypuszczeni do Zakonu młodzi Kawalerowie mają poysć terem przepisany według ustaw Zakonu; atoli żadne nowe przyznawanie miejsca nie mają. Gdy wszyscy piastujący dostojństwa wymrą, nastąpić ma nowe rozporządzenie ogólniey masy majątności, i tak wyspa Lissa jako też i inne posiadłości Zakonu Maltańskiego na brzegach Adryatyckiego morza, będą miały nowe przeznaczenie; żyjący zaś jeszcze Kawalerowie dostaną dożywotnią pensyę.

Donoszą od granic Francuzkich że trzecia linia straży cłowej jest już urządzoną, i że umieszczeni w niej cłowi strażnicy sprawują służbę z szerególniejszą dokładnością, nadewszystko zaś czatują na wprowadzanie tkanych materii Angielskich i Niderlandzkich. Żołnierze stojącego na założeniu wojska, pomagający do schwytania onychże biorą piątą część wartości w nagrodę, co już kilkakrotnie, osobliwie żołnierzom Duńskim wydarzyło się. Na brzegach czuwają bardzo ostro na przemytników Angielskich, którzy częstokroć w nocy z zakazanymi towarami na ląd wychodzą. We Francyi północnej jest teraz bardzo spokojnie; w różnych miejscach wypuszczono na wolność kilkanaście osób aresztowanych albo byłych pod dozorem. Rząd Francuzki wy-

łączył dwie Gazety Niderlandzkie od zakazu wprowadzania obcych Gazet.

Jeszcze pod dniem 5. Czerwca wyszło rozporządzenie Królewskie, że wszyscy pensjonowani ze skarbu Francuzkiego obcy wojskowi, posiadać mają dowody naturalizacyi, i że tylko na ten czas mogą pensye swoje pobierać, jeżeli by we Francyi osiedli i wspólnie z Francuzami znosili ciężary krajowe. Minister wojny nakazał odtąd Urzędzicielem Dywizyi wojskowych, ażeby wstrzymali wypłacanie pensyi wszystkim takowym, o których wiadomo, jest że powyższych warunków nie dopełnili.

Do Banku Francuzkiego przywieziono dnia 22. Sierpnia sześć wozów srebrnej monety wybity świeżo w Tuluzie. Moneta tamtejsza przerabia zamiast surowego kruszcza, samą Hiszpańską, złotą i srebrną, monetę, która do Francyi z powodu handlu Hiszpańskiego dla Francyi bardzo dogodnego, wpływa corocznie do kraju bardzo obficie. Moneta Hiszpańska jest bardzo dobrej próby i wagi.

Jedna z gazet Paryżkich zawiera projekt ustanowienia Orderu Chameliona dla wszystkich, którzy dowieść mogą, że przynajmniej trzy razy zmieniły swoje polityczne wyznanie wiary, że do tajemnego związku należeli, że istnienie jego za czasem zaprzeczyli, i że Monarsze wierność poprzysięgli, a potem ją złamali. Ozdobą jego aby była gwiazda mianowicie kometa zawieszona na wstędze słońcicy się wszelkimi kolorami, mającący brzegi z rurek barometrowych którą można nosić na każdej części ciała, byle tylko nie na sercu, i według upodobania nawet do kieszeni schować. Pierwszy dzień Kwietnia ma być dniem uroczystości tego Zakonu, który zapewne więcej liczyłby członków niżeli Legia honorowa, zwłaszcza że i Damy, jak słuszność każe, uznają się godnymi noszenia tego orderu.

Włochy.

Gazeta powszechna zawiera z Palermo (Stolicy Sycylii) pod 18. Lipca co następuje: „Spodziewano się tutaj, że zaraz za powrotem naszego Królewica Następcy gdy na dniu 10. Lipca odebrał na nowo imieniem swojego N. Oyca Rzady Państwa, zwołany będzie Parlament; ponieważ uchwalone na przeszłym Parlamencie daniny, przy końcu Sierpnia przedłużone być muszą, jeżeli nie mają być wybierane sposobem Konstytucyi sprzeciwiającym się; ile że do wyboru członków Parlamentowych potrzeba 40 dni czasu. Lecz zdaje się, że Rząd zamysła pierwéy o doskonałym urzą-

dzeniu Ministerjam, a może nawet i o odmianie niektórych jego członków. Tak n. p. słychać że prawnik P. Copani będzie Ministrem przychodów na miejscu Markiza Ferreri. Ludzie rozumni i zimną krwią rzeczy uważający chwalą wybór Pana Parisi na rzeczywistego Radcę Stana; inni zaś ze strony przeciwnicy Dworowi, nie lubią go, ponieważ w roku 1810 radził Królowi jako mąż uczciwego charakteru i wierny poddany, aby użyć ostrych środków przeciwko niektórym Baronom, opierającym się mocno taxie 1% procentu; która to protestacya 46ciu Baronów, uważana być może właściwie jako początek wszystkich zaszłych później odmian w tem Państwie. W Palermo dają za zwyczaj dziennikom opozycyjnym imię Kronikarzów, a imię to pochodzi od imienia Kronikarza, który dawniej nazywał się Kronikarzem, który dawniej nazywał się Kronikarzem, potem zaś przybrał imię Giornale Patriotico (dziennik patryotyczny). Główny Redaktor jego Baron Aceto, mąż pełen obrotu i wymowy, jest ieszcze ciągle organem a podobno wcale naczelnikiem (koryphae) opozycji. Strona Dworska zowie się przeciwie Antykronikarzem. — Uroczystość S. Rozalii trwająca od 11. do 15. Lipca, obchodzono tego roku daleko świetniej niżeli dawniejszego czasu; przypisać to należy usiłowaniam Pretora di Palermo, Xiążęcia Jaci i Markiza Amorozego. Spokoyność panowała przy tem do zadziwienia między tak ogromnie żywą publicznością. — Żniwa były obfite nad wszystkie, których zapamiętać mogą od lat 24, i dla tego też spadła cena żyta na 6 1/3 uncyi (blisko 19 talerów) za salmę. Zawsze to ieszcze droższy jest daleko, niżeli w Niemczech, ale w Sycylii płacono go po 10 do 11 uncyi czyli 30 do 33 talerów w temczas, kiedy Angielskie wojska stały w Sycylii i Hiszpanii. Jedną z głównych skarg, które tu powszechnie słyszeć się dają, jest ta, że tak wiele gotowych pieniędzy z Sycylii wychodzi do Neapola. Rachują ich rocznie na Summę 950,000 uncyi, czyli 2,800,000 talerów; co w teraźniejszym czasie tem bardziej dotyka, ile że podczas pobytu na tej wyspie naszego dobrego Króla, na tylko summa ta zostawała się w Kraiu, ale ieszcze co miesiąc przychodziło po 50,000 uncyi angielskich posiłków. Padre Piazzzi, w teraźniejszym czasie pewnie najsławniejszy między najsławniejszymi Europejskimi Astronomami, posłał rękopism pierwszego tomu Kolei swoich wyrachowań (Steria dell' astronomia di Sicilia) do druku w Medyolanie, gdzie jego przyjaciel Orani wezmie na siebie poprawę druku etc. — Szcze-

gólny ten mąż w grzybiały już starości utrzymał ieszcze działalność młodego wieku. Ułożył także iuz prawie zupełnie Elementarną Astronomię dla początkowych uczniów. Jego ustawa miernicza (Codice metrica) ułożona w skutku Parlamentowego rozkazu, zmierzająca do poprawy rozmaitych niedoskonałych miar i wag w Sycylii, nie jest ieszcze dotychczas zaprowadzoną; taka jest niechęć względem każdej prawdziwie pożytecznej odmiany, gdy tymczasem odmiany wątpliwe i szkodzące, byleby namiatnościom pochlebiały, doznają wszędzie przystępu. Zadziwiamy się, widząc że w tutejszym Kraiu używają ieszcze do ziemmierstwa sznurów zamiast kruszcowych łańcuchów. Od śmierci Abbatego Meli, którego pamięć zaszczycił Jego Król. Mość Xiążę Leopold monetą upominkową, nie wydała ieszcze Sycylia żadnego narodowego wierszopisa, któryby zasłużył, byż z nim porównany. Między teraźniejszymi Uczonymi w Palermo poważanym jest Pater Scina nauczyciel Fizyki, który w uczonym świecie wstawił się biografją Empedoclesa i Mavrolichiego. W ostatnich latach nie polepszono w Sycylii istotnie ani fabryk, ani urzędzeń szkolnych. Winnice polepszyły się tu i owdzie, a wina z okolicy Marasali wywożą osobliwie teraz do obcych Kraiów. P. Wedhouse Anglik trudniący się tym przedmiotem został przy tej sposobności w krótkim czasie milionowym panem.

Mocne wstrząśnienie wszystkich okolic Wewzuwiusza w dniu 7. Sierpnia o godzinie 4tej po południu, zapowiedziało nowe wybuchnienie tego straszego Wulkanu. W kilka chwil potem lunęły ze szczytu góry dwa ogniste strumienie, jeden w kierunku ku Mauro drugi ku Camaldoli, śladami dawniej lawy. Szczęściem skończyło się wybuchanie przy zaszłej nocy, nie uszkodziwszy włości położonych na około góry.

Gazeta dworska zawiera rozporządzenie Królewskie z dnia 8. Sierpnia, zakazujące w całym obwodzie Kraiu jak naysurowiej wszelkie tajemne Towarzystwa stanowiące Sekty.

Taż sama Gazeta umieściła w naysurowiejszej osnowie składającej się z 10ciu artykułów umowę zawartą dnia 2. Sierpnia z dworem Papieżkim, mocą której uchwalono, ażeby siły zbrojne tak jednego jako i drugiego Państwa podczas ścigania złoczyńców i zbiegów, wolno było przekraczać granice Państwa, do którego należą, i chwycić zbiega lub złoczyńcę pod pewnymi warunkami na ziemi Państwa drugiego, gdzieby chciał uciekać.

Królestwo Polskie.

Rozporządzenie Namiestnika Królewskiego dotyczące się urzędzenia Wład Administracyjnych.

(Ciąg dalszy.)

T Y T U Ł IV.

o odbywaniu Spraw Komisji Woiewódzkiej.

Art. 26. Wszystkie podania i Expedycye czyli to od Rządu, czyli od prywatnych osób do składu Komisji Woiewódzkiej przychozące odbiera Sekretarz Jeneralny i Prezydującemu okazuje, który na nich własną ręką dzień Prezenty zapisawszy, rozdziela między wydziały; przedmioty prostej exekucyi natychmiast do wykonania poleca; innego rodzaju sprawom wyznacza dzień, w którym na posiedzeniu Komisji z należytym wystawieniem rzeczy wniesione być mają.

Art. 27. Będzie utrzymywany dziennik Jeneralny, w którym treść każdej Expedycyi i podania, dzień przyjęcia i odesłania do właściwego wydziału, dzień wniesienia na ogólne posiedzenia, treść decyzji, i dzień wydania z Hancellaryi wyciągniętymi być winny.

Art. 28. Przedmioty do wydziałów odesłane, zaciągnięte będą przy wejściu i wyjściu w dziennik wydziałowy.

Art. 29. Wolno jest Prezesowi zostawić dla siebie iskowy do wypracowania przedmiot, lub polecić go członkowi innego wydziału, do którego rzecz z natury swojej nie należy. Takowy atoli przedmiot w dzienniku właściwego sobie wydziału umieszczonym być powinien, i na posiedzenie Komisji wniesionym być musi w przytomności członka wydziałem zawiadującego.

Art. 30. Sekretarz Jeneralny utrzymuje protokół czynności i decyzji Komisji Woiewódzkiej którego skróconą osnowę Prezes przy końcu każdej Sessyi cyfruje, a na następnej sam protokół wszystkie członki komplet składające podpisują. W tym protokole obecność każdego członka i godzina przybycia jego na posiedzenie zapisywana być powinna.

Art. 31. W przedmiotach art. 5tym i 15tym obiętych, Komisya wyprowadziwszy śledztwo sprawy wraz z opinią swoją dowodami obciążoną, do téj respective Władzy Sądowej odsyła, do której obwiniony z prawa należy: w krótkim zaś wyciągu rzeczy sposobem rapportu oboliczność całą właściwym Komisyonem Rządowym donosi.

Art. 32. Komisya we wszelkich przedmiotach, które nie tyczą się prostej Exekucyi działa kollegialnie.

Art. 33. Posiedzenia Komisji Woiewódzkiej odbywać się będą dwa razy w tygodniu. Inne dni przeznaczone są na pracowanie w wydziałach.

Art. 34. Komplet legalny składa się najmniej z trzech osób. Większość zdań stanowi decyzję. Również Prezydujący rozwiązanie.

Art. 35. Członek różniący się z opinią Komisji może swoje zdanie w protokole zapisać.

Art. 36. Wszelkie decyzje i expedycye z Komisji Woiewódzkiej wychodząc będą z podpisem Prezydującego, i zaświadczone przez Sekretarza Jeneralnego.

Art. 37. W podaniach prywatnych, skargach i zapytaniach małej wagi, rezolucya Komisji krótko i na samemże podaniu w oryginalnym stronom wydana będzie; treść jedynie podania i rezolucyi w dzienniku pozostanie.

Art. 38. Sposób zapisywania expedycyi do Komisji Woiewódzkiej będzie:

Do

Komisji Woiewódzkiej N. N.
od N. N.

Expedycye z Komisji wychodzą z napisem:

Od

Komisji Woiewódzkiej N. N.
do N. N.

Art. 39. W przypadkach nagłej potrzeby, Prezydujący nadzwyczajnie posiedzenie zwołuje.

Art. 40. Nikt kompletu przez oddalenie się zrywać nie może. Pozwolenie oddalenia się na dni ośm od Prezesa zależy. W przypadku potrzeby pozwolenia na czas dłuższy, Prezes udaje się do Komisji właściwej Rządowej, i Zastępcę przedstawia.

Art. 41. W przypadku nagłej śmierci, odsądzenia lub zawieszenia w urzędzie Prezesa, zastępuje go Kommissarz skarbowy, dopóki Komisya Rząd. Spraw Wew. Zastępcy nie wyznaczy. Kommissarza Wydziału i Sekretarza Jeneralnego w każdym z podobnych przypadków zastępuje Członek mianowany przez Prezesa, dopóki właściwa Komisya Rządowa Zastępcy nie postanowi.

Art. 42. Prezes Urzędników podwładnych opierających się wykonaniu nieodwołcznemu rozkazów Rządowych, ma moc w urzędowaniu zawiesić, a razem i obowiązek donieść natychmiast o tem właściwej Komisji Rządowej.

Art. 43. Komisya Woiewódzka zdaje co miesiące rapport ogólny z czynności swoich Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, a to podług formy, jaką icy też Komisya przepisze.

Art. 44. Ani Prezes, ani Kommissya w komplecie zebrana, pod żadnym pozorem nie mogą zmieniać, zwalniać, lub zaostreżać przepisów przez władzę wyższą wydanych, a to pod karą zawieszenia w urzędzie.

Art. 45. Każdy z Członków Kommissyi za to, co podpisuje, jest odpowiedzialnym z osoby i majątku.

Art. 46. Gdy Prezes Kommissyi Woiewódzkiej i Kommissarze Delegowani w obwodach mają na urzędowe obiażdżki przeznaczony statem coroczny fundusz, więc nie wolno im będzie rachować dla siebie jakiegokolwiek dyetowe opłaty, lub podwód od kogożkolwiek wymagać.

T Y T U Ł V.

O Kommissarzach Delegowanych.

R o z d z i a ł I.

O atrybucyach Kommissarzy Delegowanych.

Art. 47. Kommissarz Delegowany w obwodzie, jest iedynie wykonawcą poleceń i rozkazów Kommissyi Woiewódzkiej, i bliższym dozorcą tego wszystkiego, co w tytule IIgim, o atrybucyach Kommissyi Woiewódzkiej wyrażone zostało. Nie on z własney swej woli i domysłu nakazywać, niczego wymagać nie może bez upoważnienia od Kommissyi Woiewódzkiej.

Art. 48. Odbiera i ogłasza Zwierzchnościom miejskim i wiejskim w swoim obwodzie wszelkie rozkazy i polecenia Kommissyi; doziera ich wykonania podług ustanowionych przepisów; nadużyciom lub zaniedbaniom zarządza; nieposłusznych napomina i do Kommissyi dla ukarania donosi, lub za iey upoważnieniem podług przepisów kary wymierza, prósy i podania mieszkańców do Kommissyi przesyła.

Art. 49. Zostaie podobnież w stosunkach z Komendantem miejscowym. W czasie konsystency i przechodu wojsk, marszruty i równości rozkwaterowania przestrzega. W przypadku zaciągu do wojska, nad dopełnianiem przepisów czuwa. Śładków żywności, sprawiedliwej miary i porządku, co do wchodu i wydatku, doziera, krzywdom zapobiega, skargi zaniesione, gdyby iey sam między stronami sposobem zgody ułatwić nie mógł, do Kommissyi odsyła.

Art. 50. Zostaie podobnież w stosunkach z Sądami Ziemskimi i Grodzkimi, z Policją miejscową i lekarską w celu utrzymywania dróg i wszelkich innych komunikacy, tudzież bezpieczeństwa, wygody i porządku; niemniej w zamiarze ochronienia swego obwodu od zaraźliwych chorób.

Art. 51. Ma dozór nad wszelką własnością publiczną, nar dową, instytucyj, edukacyjną: nad kassami i nad wszystkimi jakiegobądź rodzaju Officialistami administracyjnemi w iego obwodzie umieszczonemi.

R o z d z i a ł II.

O odbywaniu spraw w urzędzie Kommissarza Delegowanego.

Art. 52. Urząd Kommissarza Delegowanego będzie ciągle sprawowany w obwodzie. Osoba atoli Kommissarza przez postanowienie Kommissyi Woiewódzkiej do innego obwodu przeniesioną być może.

Art. 53. Kommissarz Delegowany będzie miał do pomocy dwóch Assessorów (których kommissya z grona osób pod art. 3. wyrażonych wyznacza) i Sekretarza, oraz zastosowaną do miejscowej potrzeby liczbę osób Kancellaryj składających, a to podług osobnego etatu.

Art. 54. Assessorowie ku pomocy Kommissarzom delegowanym przydani, oprócz zasiadania w miejscu, będą odbywać koleją Comissoria, gdy do nich przez Kommissyą Woiewódzką lub Kommissarza delegowanego w Obwodzie wezwanemi zostaną.

Art. 55. Sekretarz utrzymuje dziennik, w którym wpisane będą wszelkie do Kommissarza delegowanego przychodzące expedyce od Kommissyi Woiewódzkiej, tudzież skargi prywatnych i inne pisma, z wyrażeniem dnia ich nadejścia, ich treści i wyścia z kancellaryi.

Art. 56. Wszelkie podania, skargi prywatnych osób, expedyce Kommissyi Woiewódzkiej do zwierzchności miejskich i wiejskich, i nawzajem expedyce tychże zwierzchności do Kommissyi, jakiegobądź są one rodzaju, przez ręce Kommissarza delegowanego przechodzić mają. Kommissarz delegowany odsyłać one, i rezolucye pozyskane prywatnym doręczać będzie.

Art. 57. Kommissarz odebrane od Kommissyi polecenia i rozkazy przesyła do wykonania zwierzchnościom miejskim i wiejskim sposobem kurrendy; którą iak najdogodniej i dla pospiechu najskuteczniej ułożyć powinien i do potwierdzenia Kommissyi podać.

Art. 58. Rozkazy do zwierzchności miejskich i wiejskich przez Kommissarza delegowanego rozsyłane, powinny mieścić w sobie Numer dziennika Kommissyi Woiewódzkiej i datę, któremi upoważnienie dane Kommissarzowi oznaczone zostało. — Ważniejsze polecenia wyrażone być mają w całej swej osnowie. Wypisanie onych z aktów Kommissarza delegowanego w obwodzie, żadnemu z mieszkańców wzbrownionem być nie może.

Art. 59. Kommissarz dostrzegłszy w której zwierzchności mieyskiej lub wiejskiej opieszalność w wykonywaniu, lub nieporządek w zapisywaniu rozkazów Kommissyi, ma prawo i powinien sam osobiście do takowey zwierzchności ziechać lub Assessora zesłać, uchybienie sprostować, nieregularność i zaniedbanie w karby porządku wprawić, wykonanie zaległych rozkazów przepisaniem prawem środkami przyspieszyć.

Art. 60. W przypadku, (bądź podczas konsystencyi wojsk, bądź podczas ich przechodu) wyrządzonych od Wojskowego Cywilnemu krzywd, i nawzajem, Kommissarz zanieścionę skargi odbiera, i pierwsze kroki, w celu wysłedenia prawdy, wyszukania winnego, i zapewnienia się o jego osobie przedsięwzię, wywód słowny na mieyscu czyni, i wraz z zanieścioną skargą do Kommissyi Wojewodzkiej najszybciej odsyła. Wszelkie w tym względzie od Kommissarza delegowanego do Władzy wojskowej zanieścione skargi i żądania powinny być prowadzone na piśmie, i do raportu Kommissyi, wraz z odpowiedziami władzy Wojskowej, przyłączone.

Art. 61. Kommissarz delegowany w obwodzie, wyciąg z dziennika czynności swoich w tydzień Kommissyi Wojewodzkiej przysyłać jest obowiązany: również przedstawia raportem to wszystko, co by zarządzenia i uwagi iey potrzebować mogło.

Art. 62. Kommissarz delegowany w obwodzie i przydani iemu assessorowie nie mogą bez wyraźnego zezwolenia Prezesa Kommissyi Wojewodzkiej oddalić się z mieysca dla swoich prywatnych interesów. Prezes nie jest mocen udzielić takowego pozwolenia na czas dłuższy nad dni, osm. Oddalającego się na czas osmiodniowy Kommissarza delegowanego zastępuje pierwszy z porządku assessor. W przypadku dozwolonego oddalenia się na czas dłuższy, albo też choroby, śmierci, lub zawieszenia od urzędu Kommissarza delegowanego, Kommissya Wojewodzka zastępcę mianuje, aż do dalszego postanowienia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi.

Art. 63. Kommissarz delegowany w obwodzie jest odpowiedzialnym z osoby i majątku za wszelki nieporządek w obwodzie iego i uszczerbek rzeczy publiczney, z zaniedbania przywiązanych do iego urzędu obowiązków wynikły, tudzież za wszelkie odstępnie od przepisów Kommissyi, zwolnienie, zastrzeżenie, lub zaniedbanie; za niesforność i opieszalność podwładnych sobie Officialistów; za krzywdę bezprawnie komubądź wyrządzoną, zgola za każ-

dy krok samowolny i bez upoważnienia od Woiewodzkiej Kommissyi przedsięwzięty.

(Dokończenie nastąpi.)

R o s s y a.

Urządzenia chłopów Estońskich.

(Ciąg dalszy.)

Rozdział II. Ogólne postanowienia Policyjne. §. 251—334. Oddział I. O magazynach wiejskich. Urzycniają się dotychczasowe urządzenia o magazynach włościańskich, prócz zasłanych odnien przez ninieysze urządzenie, z wyłączeniem obowiązków, iakie dotąd mieli względem nich właściciele ziemi. W każdej gminie ma być jeden magazyn, proporcjonalny do wielkości gminy, i utrzymywać się w mieyscu bezpiecznym od ognia, za 3ma kluczami, z których jeden u Starosty gminnego, a dwa drugie u dwóch dozorców magazynowych, którzy mają dozór i są odpowiedzialni; dozorczy wybierają się z gospodarzy zamajniejszych. Dozorczy tylko przyrzymują i wydaia z magazynu: oba też powinni się znajdować przy każdym przymowaniu i wydawaniu zboża, a nie mogą więcej wydawać nad zakreśloną ilość. Zboże magazynowe corocznie się przemierza w obecności Starosty lub iego pomocnika i wybornych. Policye włościańska i ziemska raz na rok sprawdzaia rachunki magazynowe. Co rok po ubończonem żniwie zbiera się do magazynu z duszy męskiej po iedney ćwierci żyta i półgarca iarczynny, na zasiew przydatnych. Pożyczka z magazynów czyni się za szczególnym tylko zaleceniem Gubernatora Cywilnego. Pożyczający daia od beczki sześć sztefów nadsypu, z którego przedaży pieniądze wchodzą do kassy gminney. Ktoby po ubończonem następnem żniwie, nie mógł powrócić do magazynu pożyczonego zboża, i nie miał rzetelnych przyczyn nieurodzaju, gradobicia etc., należność wyskuic się z iego majątku. Przenoszący się z gminy do gminy, dopełniwszy obowiązków magazynowych w iedney gminie, ma prawo do pożyczki z magazynu gminy, do której się przenosi. Umiarowanie między gminnymi magazynami czyni się przez pośrednictwo Rządu Gubernialnego, który odbiera wiadomość o stanie magazynów przez Policye włościańskie, a w zdarzeniu niedostatku w iedney gminie, czyni swoje rozporządzenia wzięcia zboża z magazynów tych gmin, z których do cierpiący niedostatek przenosili się mieszkańcy, oddawszy tam przypadające od nich zsyplki.

(Dalszy ciąg nastąpi.)